

Posudek na diplomovou práci Jany Elexhauserové

Dvorská moralistní literatura a španělská urozená společnost Zlatého věku

(Pedagogická fakulta JU, České Budějovice 2010, 87 stran)

Jana Elexhauserová se ve své diplomové práci zabývá otázkou obrazu španělské šlechtické společnosti ve vybraných dílech španělských moralistů Zlatého věku (Antonio de Guevara, Baltasar Gracián, Diego Saavedra Fajardo, Francisco Quevedo). Svoji pozornost obrací i k autorům „nešpanělským“, jejichž přeložená díla jsou nějakým způsobem spjata s danou problematikou (Baltasar Castiglione, Justus Lipsius, Niccolo Machiavelli). Autorka k tématu přistoupila zodpovědně, o čemž svědčí i poměrně bohatý soupis použité literatury (ve velké míře cizojazyčné).

K práci mám tyto připomínky:

1) V předkládané práci místy (např. str. 55-57, 18-21) postrádám vlastní uchopení a reflexi analyzované problematiky. Autorka v těchto pasážích prakticky v každém odstavci odkazuje buď na sekundární literaturu nebo na studovaná díla. Není tak patrné, jak na danou problematiku nahlíží ona sama, neboť jsou víceméně pouze představovány názory vybraných autorit.

2) Občas mám pocit, že primárním tématem DP je analýza prací dobových moralistů, než-li analýza šlechtické společnosti v daném časovém období (viz zadání DP) – např. kapitola č. 6 apod.). To ostatně vyplývá i ze samotného závěru práce Jany Elexhauserové, v němž autorka víceméně pouze jinými slovy znovu shrnuje obsah jednotlivých kapitol, aniž by se pokusila tuto otázku více propojit s problematikou šlechtické kultury. V závěru autorka konstatuje, že „*dvorská literatura byla důležitou součástí šlechtického života. Šlechtici v ní mohli najít odpovědi na nejrůznější otázky, které se týkaly dvorského života, morálních hodnot a celkového obrazu šlechtické společnosti*“. Je škoda, že autorka tuto problematiku v DP více nerozvíjí a např. konkrétně nepoukazuje na vývoj pohledů jednotlivých španělských moralistů Zlatého věku na šlechtickou společnost a kulturu. Nabízí se např. i otázka, jak byla jednotlivá díla španělskou šlechtou přijímána, zda se jimi šlechtici inspirovali a brali si z nich ponaučení či nikoli – autorka se na str. 78 ostatně sama zmiňuje o tom, že dvorská literatura měla pedagogický charakter.

V tomto směru má podle mého názoru DP Jany Elexhauserové (i přes relativně kvalitní zpracování) ještě své rezervy, z historického pohledu se mohla autorka pokusit jít více do hloubky.

Hodnocení po stránce formální:

Práce je psána česky a po formální stránce je na standardní úrovni. Jednotlivé věty jsou formulovány jasně, autorka se až na menší nedostatky (s. 52, 54, 68, 79, 82, atd.) nedopouští výrazných formulačních či jazykových prohrěšků. Jistou výtka v tomto směru mám však ke španělskému resumé, které má poněkud slabší gramatickou i stylistickou úroveň.

Závěr:

Práce Jany Elexhauserové i přes uvedené připomínky vyhovuje požadavkům na diplomové práce kladeným. Práci doporučuji k obhajobě se známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích, 24. srpna 2010

Mgr. Jana Pešková, Ph.D.

